p.p. ध्वस्त zerfallen, vernichtet, zerstreut; bestreut, bedeckt mit (*Instr. o.* —°). *Caus.* ध्वंसयति streuen, vernichten; ध्वसयति spritzen, sprühen; *p.p.* ध्वंसित vernichtet, gescheitert (*Mühe*), geschändet (*Weib*). अप, *p.p.* अपध्वस्त gestürzt, gesunken, verkommen; aufgegeben, verlassen. परि, *p.p.* परिध्वस्त überzogen, bedeckt mit (—°). वि (*meist Med.*) zerstieben, auseinander fallen; *p.p.* विध्वस्त aufgewirbelt (*Staub*), auseinandergefallen, vernichtet.

ध्वंस *m.* Zerfall, Verfall, Schwund, Untergang.

ध्वंसक (—°) stürzend, vernichtend, tilgend.

ध्वसकारिन् (—°) *dass.*

ध्वंसन *dass.*; *n.* das Zugrunderichten, Vernichten.

ध्वंसिन् = *vor. Adj.*; zu Grunde gehend, schwindend.

ध्वज *m.* (*n.*) Feldzeichen, Fahne, Flagge, Kennzeichen, Merkmal.

ध्वजपट *m.* Fahne.

ध्वजयष्टि *f.* Fahnenstock.

ध्वजवन्त् beflaggt, ein best. Abzeichen tragend; *m.* Fahnenträger.

ध्वजिन् *dass.*, *f.* °नी Heer.

1. ध्वन् sich verhüllen, erlöschen; *p.p.* ध्वान्त dunkel, finster (*s. auch bes.*).

2. ध्वन्, ध्वनति tönen, rauschen.

ध्वन *m.* ein best. Wind.

ध्वनन *n.* das Klingen (—°); Anspielen, Andeuten.

ध्वनि *m.* Laut, Ton, Hall, Donner, Wort, Andeutung.

ध्वनित (*s.* 2. ध्वन्) *n.* Ton, Hall, Donner.

ध्वर्, ध्वरति beugen, fällen, verderben.

ध्वर्स *f.* Art weibl. Dämonen.

ध्वर्षा *f.* das Beugen, Verderben.

ध्वस् *s.* ध्वंस्.

ध्वसन् *m. N. eines Königs.*

ध्वसनि *m.* der Sprühende, Spritzende (*Wolke*).

ध्वसन्ति *m. Mannsname.*

ध्वसिर besprengt, bedeckt, bestäubt.

ध्वस्ति *f.* das Verschwinden.

ध्वस्मन् *m.* Verdunkelung.

ध्वस्मन्वन्त् verdunkelt, geschändet, verunehrt.

ध्वस्र abfallend, zerfallend, welk.

ध्वाङ्क्ष *m.* Krähe.

ध्वान *m.* das Summen, Murmeln; Laut, Ton.

1. ध्वान्त (*s.* 1. ध्वन्) *n.* Dunkel, Finsternis.

2. ध्वान्त *m.* ein best. Wind.

न

1. न *Pron.-St. der 1. Pers.*

2. न nicht (*auch* °— *wie* 2. अ); nein (*absol.*); damit nicht (*mit Optat.*); wie, gleichsam (*nur in der alten Spr.*). *Die Neg., namentl. die wie neque anreihende, oft verst. durch* उ (*vgl.* नो), उत (नोत), अपि, च, चापि, एव (नैव), चैव, वा, वै ह *u. s. w.* न तु aber nicht, *nach compar. Begriffen* als (*seltener* न *allein so gebraucht*). *Mit einem zweiten* न *oder mit* अ *priv. in demselben Satz gewöhnlich einer emphatischen Bejahung entsprechend. Vgl. unter* खलु *u.* चेद्; नहि *s. bes.*

नंश् *s.* 1. 2. नश्.

नंश *m.* Erlangung.

नंश्यु zu Grunde gehend.

नक् (*nur Nom.*) Nacht.

नकार *m.* der Laut n; das Wort न (2.).

नकिंचन nichts habend, arm.

नकिंचिद् *n.* nichts.

नकिस् (*indecl.*) niemand; nicht.

नकीम् (*indecl.*) nicht.

नकुल *m.* Ichneumon (*f.* ई); *N. eines Panduiden.*

नक्त *n.* Nacht; *Acc. adv.* bei N. *f.* नक्ता *nur als Du. u. im Instr. Sgl.* नक्तया bei N.

*नक्तक *m.* Lappen, Handtuch.

नक्तंचर in der Nacht umhergehend. *m.* Nachttier; Nachtdämon (*f.* ई).

नक्तंचारिन् = *vor. Adj.*